

Caroline's Column

De rode draad in mijn werk is "het omgaan met twijfels en onzekerheden". In mijn geval geeft muziek en liedtekst schrijven realisme aan het leven. Of ik het nou wil of niet, bedoeld heb of niet, ik zit altijd zelf ergens aan mijn eigen werk en de rest van de wereld vast. Dat geldt ook voor andere auteurs

Twijfels en Onzekerheden

Tijdens mijn studie Nederlands las ik voor de werkcolleges poëzie analyse hoe Maaïke Meijer een incest thema ontdekte in de gedichten van Neeltje Maria Min. Natuurlijk volgden uit de publicaties van Meijer journalistieke vragen aan de dichteres. Maar die hield de kaken strak op elkaar en weigerde in te gaan op het thema. Je kunt er vanuit gaan dat deze uitleg van haar dichtwerk niet door haar bedoeld was.

Tijdens mijn studie Nederlands las ik voor de werkcolleges poëzie analyse hoe Maaïke Meijer een incest thema ontdekte in de gedichten van Neeltje Maria Min. Natuurlijk volgden uit de publicaties van Meijer journalistieke vragen aan de dichteres. Maar die hield de kaken strak op elkaar en weigerde in te gaan op het thema. Je kunt er vanuit gaan dat deze uitleg van haar dichtwerk niet door haar bedoeld was.

In een net naastgelegen vakgebied, regionale journalistiek, hebben Hans Goossen en Theo Sniekers met hun boek "El Rey" de Brusseprijs gewonnen. Zij schreven het beste journalistieke boek over de corrupte praktijken van politicus Jos van Rey. In hun zoektocht naar feiten kwamen beide mannen terecht in situaties die in het filmscript van een thriller passen. Hun verhaal leerde me: ook in eigen land komen journalisten in benarde posities terecht.

Vergelijk dat eens met Ebru Umar. Goossen en Sniekers fileerden maandenlang feiten tot op de graat om boven water te krijgen wat er speelde. Umar twitterde teksten die je in een voetbalstadion ook tijdens de wedstrijd ook moeiteloos kunt

noteren. Qua tekstdiepgang was er onder de oppervlakte weinig loos. Het effect is des te schokkender, als je daar over nadenkt. Goossen en Sniekers werden actief beschermd door hun redactie. Dat kostte tijd, volharding en logischerwijs in economische zin een bedrag in geld. Maar niet zoveel dat er iemand aan failliet ging.

De bescherming van Umar raakt vanuit het niets ineens de nationale veiligheidsagenda. Wat dat leert over de geopolitieke verhoudingen net om de hoek, laat ik maar aan de politici over. Feit blijft dat je als Nederlands columniste gedetineerd kunt worden alleen omdat je mening niet wordt gedeeld.

Twintig jaar geleden vond ik het schokkend dat Meijers in een kunstwerk een kinderverkrachter meende te ontdekken. Vorig jaar schrok ik van de pressie die werd uitgeoefend op twee onderzoeksjournalisten. Vandaag herlees ik de columns van Umar in de Libelle en de Metro. Vervolgens doe ik mijn best een liedje te schrijven over omgaan met twijfels en onzekerheden. Wat moet ik anders.